

ger, der udstedes i medfør af andre bestemmelser i loven, desuden bringes i anvendelse med sigte på at tilrettelægge en hensigtsmæssig udøvelse af det erhvervmæssige fiskeri i forhold til de ressourcer, der er til rådighed. Dette gælder f.eks. indførelse af fredninger af fisk i perioder, hvor der ikke er afsætning for dem.

For særlige fiskerier er der behov for at udstede regler, der både tilgodeser en afbalanceret økonomisk udnyttelse af ressourcerne og fastsætter yderligere regler til sikring af, at fiskeriet foregår tilstrækkeligt skånsomt. Dette vil som hidtil kunne ske ved, at der fastsættes regler både med hjemmel i forslaget § 34 og derudover bl.a. i § 30 og § 32. Det svarer til den hidtidige praksis, hvor både saltvandsfiskerilovens bestemmelser og reguleringslovens bestemmelser har været anvendt.

Til § 35

Forslagets § 35 medtager udtrykkeligt, at reglerne kan gælde for en flerårig periode. I praksis udstedes der forud for hvert kalenderår en reguleringsbekendtgørelse, som gælder for det år. Dette hænger først og fremmest sammen med, at den fælles fiskeripolitik forudsætter fastlæggelse af årlige kvoter i de nationale fiskerier. Reglerne vil som hidtil i vidt omfang blive udstedt ved bekendtgørelser, der har gyldighed for et år ad gangen. Det er dog ligeledes hensigten i så vidt omfang som muligt, at udstede regler, der har en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langsigtet perspektiv som muligt. Dog vil det som hidtil være nødvendigt at foretage justeringer i lyset af fiskeriets udvikling.

Til § 36

Bestemmelsen viderefører i stk. 1 muligheden i reguleringslovens § 5 for at kræve tilladelse til visse fiskerier. Der er tale om et meget anvendt reguleringsinstrument, der både har betydning, for så vidt angår reglerne for adgangen til visse fiskerier, hvor der lægges vægt på, hvilke muligheder fartøjerne skal have på samme tid, af hensyn til andre fartøjers muligheder, samt på overholdelse af vilkår for fiskeriet.

Det fastlægges i det regelsæt, der hidtil har været udstedt efter reguleringsloven, og som vil skulle udstedes efter forslaget § 35, hvilke fiskerier, der kræver tilladelse.

I stk. 2 og 3 videreføres reguleringslovens § 5, stk. 3-4. I stk. 2 er indføjet, at der kan fastsættes vilkår for tilladelse. Dette fremgår også af reguleringslovens § 6, stk. 2, om tilbagekaldelse af tilladelse på grund af overtrædelse af vilkår.

Stk. 3 er formuleret som en generel bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om udstedelse af tilladelse. Frister for indgivelse af ansøgninger vil være en del af disse regler. Som hidtil vil disse frister være indarbejdet i de regler, der udstedes om regulering. En bestemmelse i reguleringslovens § 5, stk. 2, om, at kun personer og selskaber, der er registreret med ret til at drive erhvervsfiskeri og bierhvervsfiskeri, kan opnå tilladelse, er ikke gentaget i forslaget, da den ville være overflødig. Kun erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber må ifølge reglerne i forslaget kapitel 4 drive erhvervmæssigt fiskeri og ifølge reglerne i kapitel 8 eje fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri. Andre end erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber kan derfor ikke opnå tilladelse efter forslaget § 36.

Til § 37

I stk. 1 fastslås, at fiskeritilladelser ikke kan overdrages uden ministerens godkendelse. I reguleringsloven § 6, stk. 1, er der mulighed for overdragelse til ægtefælle eller livsarving uden godkendelse. Denne undtagelse er taget ud af teksten, men de pågældende vil, hvis der er givet tilladelse til fortsat fiskeri efter § 22, jf. § 39, stk. 3, kunne opnå tilladelse til at fortsætte et tilladelsesfiskeri.

Tilladelse og de vilkår, der stilles, er vigtige for at sikre, at regelsættet om fiskeriets udøvelse følges. Forslaget viderefører således i stk. 2 muligheden i reguleringslovens § 6, stk. 2, for administrativ tilbagekaldelse af tilladelsen ved grov eller gentagen overtrædelse af de vilkår, der er knyttet til tilladelsen.

Muligheden for administrativ tilladelsesinddragelse er et vigtigt reguleringsinstrument, som kan bringes i anvendelse umiddelbart efter, at en overtrædelse har fundet sted. Betydningen af den tidsmæssige effektivitet i forbindelse med tilladelsesinddragelse skal således bl.a. ses på baggrund af, at det i visse fiskerier er nødvendigt med en hurtig reaktion, hvis ikke det reguleringsmæssige formål med licensinddragelsen skal fortabes. I en situation, hvor der skal spares på en kvote, er det meget vigtigt, at mange fiskere føler sig tilskyndet til at overholde regelsættet, fordi de er klar over, at der skrives ind straks, hvis regelsættet ikke overholdes.

Reglerne i stk. 3-5 viderefører de gældende bestemmelser om, at en administrativ inddragelse af tilladelsen kan prøves ved domstolene samt reglen om, at det kan meddeles, at tilladelse ikke kan udstedes i en periode på indtil 5 år.

Som hidtil vil det efter delegation fra ministeren være Fiskeridirektoratet, der træffer afgørelse om